

VII.

Ein Brief aus dem Kloster Dybin,
in welchem der Prior Vincenz dem Probste Tetelbach zu
Meißen den Tod zweier Cölestiner meldet,
1493.

Reuerende Pater, ac Venerandi Religiosique fratres. Cum inter carissima dona primatum teneat charitas, que (quae) etiam morte intercedente corporali minime excidere dinoscitur, optime ad animum revocans caritatis colliganciam, qua mutuo caritatis vinculo adunati sumus karissimorum michi (mihi) fratrum obitum pia permotus affectione denunciare institui. Migrarunt namque superioribus diebus ex nostre congregationis gremio duo fratres sacerdotes, frater Johannes de Zittavia iij. kalendas Augusti, et frater Michael de Landiszhut viij. kalendas Augusti, et quam vis illos de exilio ad patriam, de labore ad opulentam requiem pervenisse confidam pro eo maxime, quod *pondus diei et estus* (aestus) *laboriosis cum officiis* in sacra religione quinquaginta fere annis portare non recusarunt. Quia tamen divinorum abyssum judiciorum penetrare non possumus, ymo nec scrutari debemus, et sanctum ac salubre est pro defunctis exorare; suplico, dignetur Paternitas vestra vigore inite confraternitatis *) prenominales fratres nostros habere recommendatissimos caritatis cum suffragiis.

Pro quibus gratam cum fratribus meis vicissitudinem rependere non negligam.

Valeant Paternitates Vestrae, et congregacionem nostram superstitem piis confoveant precibus. Ex mona-

*) Diese Confraternität war bereits im J. 1478 geschlossen.
S. Verz. DL. Urk., Heft V, 133.